

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament

PROJECTE EDUCATIU DE CENTRE
Escola Pere IV

ESCOLA **PERE** **IV**

Índex

1. Previs

- 1.1. Els PECs. Marc teòric
- 1.2. Altres documents d'organització i gestió d'un centre
- 1.3. Trets d'identitat del nostre centre. Primera aproximació

2 Anàlisi del Context

3 Trets d'identitat del centre

- 3.1. Sobre Formació
 - 3.1.1. En Competències Bàsiques
 - 3.1.2. En Societat del Coneixement
 - 3.1.3. En Art
- 3.2. Sobre Valors
 - 3.2.1. Cooperació
 - 3.2.2. Responsabilitat
- 3.3. *L'Aula Verda*. Justificació. Objectius

4 Objectius

5 Conclusions finals

6 Bibliografia

1. PREVIS

1.1. Els PECs. Marc teòric

Catalunya, des de fa anys, ha comptat amb un extens cos teòric al voltant del projectes educatius i de gestió general de centres. Les anàlisis sistèmiques proposats pels professors Ibar, Rul, Gairin i Antúnez, entre d'altres, han fet possible que la nostra comunitat educativa disposi de referències sòlides en aquest àmbit tan important de l'educació. Cal tenir-los presents per tal que els centres educatius no oblidin que l'eficiència en la gestió dels recursos que ens confien els ciutadans i el servei a la comunitat és l'únic que justifica la seva existència.

El Projecte Educatiu de Centre que ens proposa el professor Antúnez ha estat, possiblement, la referència més habitual pels docents. Considerem, però, que no sempre se li ha atorgat una lectura adequada; per exemple, les seves propostes sobre els trets d'identitat d'un centre: *escola catalana, activa, laica, oberta a la diversitat...* en moltes ocasions han estat copiades literalment de forma poc contextualitzada. Quan, en realitat, la seva principal proposta és la necessitat de cercar, després d'una anàlisi pormenoritzada del context, aquells trets que la comunitat consideri que defineixen millor al centre i que vertebraran l'acció educativa.

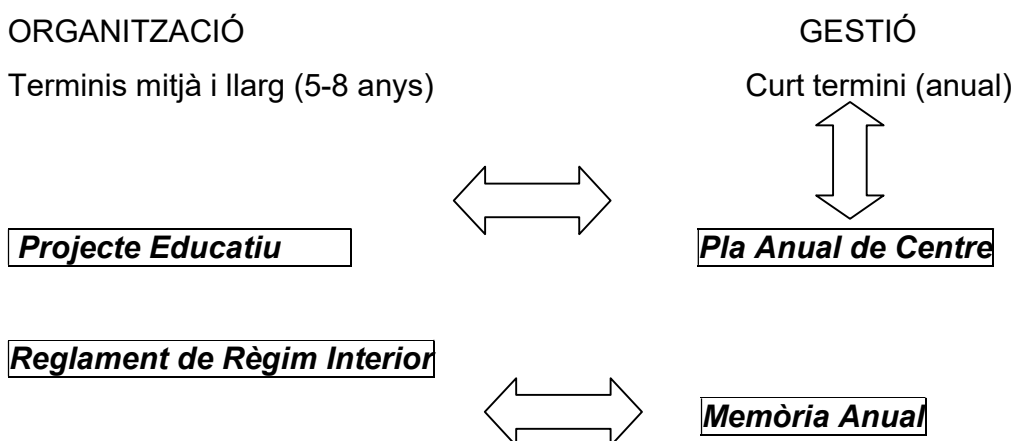
El CEIP Pere IV no vol emfasitzar sobre el que es dóna per suposat: som una *escola catalana*, aplicarem *metodologies actives* dins de l'aula basades en l'activitat-reflexió, som una *escola oberta* que respecta la diversitat, etc. Ara bé, a principis del segle XXI, considerem que sobre aquestes *bases prèvies* les escoles hem d'estudiar amb rigor el món que ens envolta i avançar en propostes de definició de centre que, realment, donin compte de les necessitats educatives d'un alumnat ubicat històricament a la tercera revolució industrial.

1.2. Altres documents d'organització i gestió d'un centre

El Projecte Educatiu de Centre (PEC) és un dels instruments d'organització i de gestió que, conjuntament amb d'altres documents, formen part del Projecte de Gestió del Centre Educatiu. Aquests documents són cinc:

- *Projecte Educatiu*
- *Reglament de Règim Interior*
- *Programació General (Pla Anual)*
- *Projecte de Pressupost*
- *Memòria de Gestió*

Els cinc documents es complementen formant un circuit d'organització-gestió, tal i com il·lustra la següent seqüència:

Així doncs, el Projecte Educatiu és un instrument d'organització-gestió a mitjà i llarg termini que dibuixa un marc general de referència de la comunitat educativa coherent amb l'entorn escolar. Dit d'una altra manera, explicita les directrius i les aspiracions comunes de la comunitat educativa i expressa alhora:

- Les característiques i trets d'identitat del centre
- Els objectius generals i específics a assolir en tots els àmbits del centre
- L'estructura organitzativa de la institució escolar.

La necessitat de comptar amb un marc referencial general és una obligació per part nostra (ens ve donada normativament), però sembla prou clar que, segons destaca el professor Rul (1992):

[...] la societat necessita una escola que impulsi un projecte comú que doni coherència al conjunt d'activitats que es realitzen al centre educatiu, que optimitzi els recursos -personals, materials, funcionals- per tal d'atènyer objectius concrets de qualitat.

1.3. Trets d'identitat del nostre centre. Primera aproximació

Qui sóm? Un centre públic integrat en la xarxa de centres públics del Poblenou. Un centre públic al servei de la ciutadania, que té per nord de la seva actuació oferir un servei de qualitat. Qualitat de servei, d'ensenyament, professional i administratiu, qualitat en la capacitat de donar resposta a les demandes socials que justifiquen la seva existència.

Què volem fer ?

Construir un centre que treballi per ajudar a la nostra comunitat a afrontar els reptes educatius d'aquest segle a partir de dos eixos principals: la formació intel·lectual i la formació en valors. Pel que fa al primer eix tenim tres línies estratègiques: les competències bàsiques, la formació per a la societat del coneixement i els ensenyaments artístics. Pel que fa als valors: la cooperació i la responsabilitat.

Com ho volem fer ? Volem viure la nostra activitat educativa al voltant de les següents bases:

- Potenciar i definir la inserció de la nostra escola al barri i a l'entorn immediat.

- Educació en valors, competències bàsiques en matèries instrumentals (llengua i matemàtiques) i formació en Societat del Coneixement i activitats artístiques.
- Treballar de forma transversal les diferents disciplines acadèmiques a l'*Aula Verda*, un espai multifuncional pensat per desenvolupar continguts d'ecologia urbana.
- Flexibilitzar al màxim la nostra tasca i adaptar-la constantment als canvis que, de forma natural, es produeixen a l'entorn.

2. ANÀLISI DEL CONTEXT

2.1. La nostra ciutat en el context general del sistema educatiu

En l'anàlisi comparativa de la població escolaritzada en centres públics i centres concertats, la nostra ciutat ofereix els pitjors percentatges de tota Catalunya pel que fa al sector públic: el 64% d'alumnat en edat obligatòria s'escolaritza a l'escola concertada front al 36% a la pública.

L'únic districte de la ciutat que trenca l'absoluta supremacia del sector privat és Sant Martí que presenta una percentatge d'escolarització al sector públic del 55%¹

La situació la descriu perfectament el professor Joan Estruch en el text que transcrivim textualment :

(...)Si no es corregeixen les actuals tendències la xarxa pública s'anirà especialitzant en funcions assistencials afrontant amb escassos recursos als reptes de la marginació i de la immigració, mentre tant la xarxa privada es va especialitzant en satisfer les demandes de les famílies, que molt legítimament, cerquen en l'educació la garantia de la seva promoció social i humana.

Si l'escola pública no és competitiva i capaç de donar resposta a aquestes demandes, i si la xarxa privada no assumeix la seva contribució a la cohesió

¹ L'escolarització a la ciutat de Barcelona .Ajuntament de Barcelona. Curs 2000-2001

social, podem tenir un sistema educatiu en teoria molt integrador, però en la pràctica segregador i dual.

A Catalunya, on existeix una oferta privada molt consolidada, el fenomen es percep amb claredat: no únicament les classes mitges sinó sectors de les classes treballadores han desertat del sector públic./ELPAIS.21.5.2001/

Per l'autoritat en el camp teòric de l'educació i per la seva funció com a director d'un centre públic de secundària de la nostra ciutat, l'autor apunta directament a la necessitat d'una reflexió que hauria de comportar canvis substancials en l'oferta educativa del sector públic.

2.2. El context del barri i la nostra comunitat

La radical transformació urbana i social del Poblenou, la inversió realitzada en àmbits públics i privats: infraestructures, parcs, urbanisme, habitatge.. no es correspon amb les realitzacions en equipaments educatius, això és una evidència que ningú no discuteix, cal doncs recuperar el temps perdut sense més dilacions però pensem que no es pertinent al tema que ens ocupa analitzar les causes d'aquestes mancances.

Sí que és pertinent com a centre educatiu analitzar les demandes de la nostra col·lectivitat i dintre de les nostres possibilitats donar-ne resposta:

La resposta que fem es basa en un model d'escola coincident amb l'anomenat **escola de proximitat** un dels models o referents escolars que proposa l'Ajuntament:

(...)En la mesura en què l'alumnat de cada centre representi la població de la zona o del barri, l'escola pot fer d'una manera satisfactòria una funció de cohesió social.

La proximitat entre habitatge i escola, especialment en l'ensenyament bàsic i obligatori, permet que l'alumnat es vinculi més estretament amb les iniciatives culturals i amb els recursos del territori. També evita desplaçaments innecessaris als escolars de la ciutat.

L'anterior, implica avançar cap a l'escola de proximitat, un model de relació de l'escola amb el seu entorn que no es limiti únicament a una oferta de places pròximes al domicili de l'alumne, sinó que impliqui una escola propera a la comunitat, que contribueixi a la dinamització cultural del barri; que ofereixi els seus espais més enllà de l'horari escolar per a altres usos, que, en definitiva, es vinculi a la societat, als seus problemes i a les seves dinàmiques. (L'escolarització a la ciutat de Barcelona Ajuntament de Barcelona. Curs 2000-2001)

L'escola ha de vincular-se al futur, amb autonomia de discurs, perquè el nostre ha d'ésser un discurs educatiu, però ha de tenir present el context futur sobre el qual exercirà la seva funció:

El CEIP Pere IV se situa en el centre d'un projecte de transformació de més de 200ha d'antic sol industrial en una mixtura d'empreses de noves tecnologies, centres d'investigació i formació, tot plegat barrejat amb habitatges, equipaments i zones verdes. És més que un projecte urbanístic perquè allò que persegueix és un nou model de ciutat on es treballi i visqui d'una manera més sostenible.

Les xifres se situen entre 100.000 i 130.000 llocs de treball. Els plans més grans han estat impulsats per la iniciativa pública. Són els anomenats motors de la transformació i promouen els equipaments lligats a la formació i al coneixement. Fins aquest moment s'han ubicat 72 empreses. La fórmula triada és la gestió mixta del coneixement: administracions i sector privat (...) s'han de crear les vinculacions necessàries perquè el districte no sigui només la seu de nombroses empreses, sinó també un centre de creació de nous productes.

L'espai on s'han de produir aquestes sinergies és dins de les universitats i als centres d'investigació tecnològica que produiran la massa crítica necessària perquè tot això tingui continuïtat. (*Poblenou dels contrastos* EL PAIS 9.12.2004)

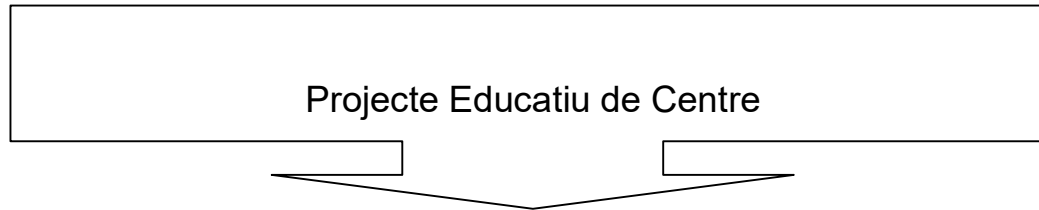
El CEIP Pere IV ha de vincular-se a les necessitats derivades d'una comunitat que treballa i viu en aquest context i aquest ha d'ésser referent del seu PEC.

La sostenibilitat, la proximitat al treball, la vinculació del àmbit productiu amb la investigació i el coneixement han de tenir el seu reflex i la seva resposta a l'àmbit escolar.

L'especificitat del centre, de la qual sempre hem parlat, l'hem de cercar en l'anàlisi d'aquesta realitat propera, de la nostra equidistància física entre el casc antic d'un barri històric amb tota una tradició d'usos productius i de serveis i el projecte que ràpidament es va desplegant davant nostre.

3. TRES D'IDENTITAT DEL CENTRE

Abans de començar a desenvolupar els trets d'identitat els presentem en el següent quadre.

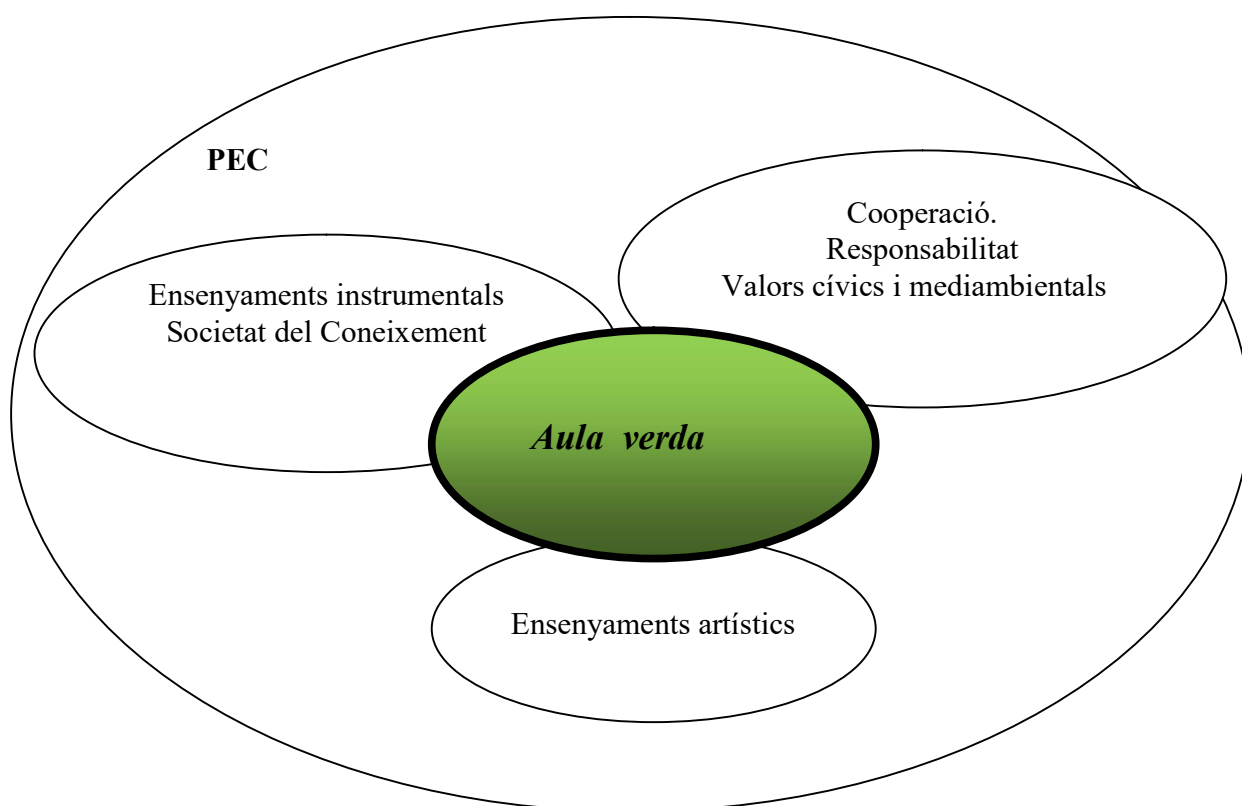

Competències Bàsiques	Ensenyaments Artístics	Societat del Coneixement	Cooperació	Responsabilitat
Llengües	Educació Visual i Plàstica	informàtica	Participació	Personal, familiar cívica
Matemàtiques	Educació Musical	Accés a la informació	Els equips humans	Mediambiental

El nostre projecte cerca la pròpia personalitat de l'escola, però la integra degudament al barri del qual forma part

L'Aula Verda

La següent figura presenta les activitats escolars fonamentals que contempla el PEC i que giren al voltant de l'Aula Verda

Justificació

La necessitat d'integrar dins de la formació escolar programes o continguts mediambientals està suficientment reconeguda per diferents fonts (disciplines d'estudi, òrgans de les administracions, conscienciació ciutadana). El nostre centre ho fa des de la constatació: una escola immersa en un barri de Barcelona com el Poblenou en què es projecta la reconversió de l'antiga trama urbana i industrial en una altra basada en la convivència de les àrees

residencials amb l'activitat industrial i de serveis, necessita, sens dubte, un tractament educatiu mediambiental més global.

Els objectius finals en relació a aquest àmbit serien:

1. Formar a la ciutadania en l'ús sostenible dels recursos i promocionar un ecosistema urbà integrat que millori la qualitat de vida de les persones. (Eix estratègic del Projecte Educatiu de Ciutat. Ajuntament de Barcelona)

Els programes mediambientals, entesos com a programes educatius, han d'ocupar un lloc important en la pràctica educativa. D'aquesta manera es pensa que un gran nombre de coneixements científics, abordats a partir de la seva pertinença, pot assegurar la sostenibilitat.

Criteris:

- Afavorir la riquesa de la vida de la ciutat, tot fomentant la barreja d'usos, funcions i persones de diferent condició en espais comuns i propers.
- Desenvolupar programes educatius i materials innovadors que incideixin en la millora de la qualitat de vida i la salut de la ciutadania.
- Fer de l'escola un agent comunitari per afavorir l'aprenentatge de l'ús responsable dels recursos per part de la ciutadania.

2. Percebre el medi local com un territori de convivència i de formació i participació democràtiques.

En efecte, el medi local és un territori de convivència:

- On s'aprèn a viure la democràcia: on es formen les actituds democràtiques de civisme, justícia, llibertat, diàleg, participació, cooperació, solidaritat...
- On s'aprèn a entendre la diversitat com a font de riquesa i de cultura, on s'aprèn a conviure amb ella, tant localment com internacional.

- On es creix com a persona i es construeix la identitat i la personalitat partir de la comunicació i de la interrelació amb individus i grups socials en un procés en el qual es pot compartir, divergir i discutir punts de vista diferents.
(J. Rul)

Objectius generals

- Donar coherència al currículum escolar des d'una sensibilitat renovada envers el medi urbà-local, entenent la seva doble vessant d'ecosistema i territori de convivència i de participació i fomentant el seu coneixement i el seu ús responsable.
- Establir, des de l'aula, les connexions entre les diferents disciplines acadèmiques (Medi social i natural, llengües, matemàtiques, educació en valors, ensenyaments artístics...) com a *eixos transversals* per tal de donar significat als aprenentatges.
- Recollir i ordenar, progressivament, els materials i les pràctiques docents acumulades que interressi sistematitzar al llarg de l'escolaritat del nostre alumnat.
- Disposar d'un espai multifuncional per tal de desenvolupar activitats en qualsevol àmbit educatiu.

Formació en Competències Bàsiques

Els sistemes educatius europeus més propers a nosaltres, concretament el francès i l'anglès, des dels anys noranta han dut a terme un gir important pel que fa als objectius de l'escola primària a partir de les avaluacions efectuades sobre el sistema.² Aquestes avaluacions evidenciaven serioses dificultats per part de l'alumnat en assolir competències bàsiques en les àrees instrumentals (llengua i matemàtiques). Això, en part, es podria justificar amb l'extensió i la varietat dels camps de coneixements que l'escola primària havia integrat en el seu currículum. De tot això i comprovant que la majoria de països europeus compartia idèntica situació, es van fer ressò els diferents organismes educatius de la comunitat europea posant l'èmfasi en diferents recomanacions referides al camp de les Competències Bàsiques.

En aquest context, les autoritats educatives de Catalunya han pres bona nota i des de fa anys insisteixen en l'assoliment rigorós dels bàsics instrumentals. Segons Castells (2002) :

[...] la capacitat d'aprendre a aprendre implica l'aprenentatge de certs coneixements bàsics, aprendre matemàtiques, aprendre literatura, aprendre a parlar i a escriure, gramàtica, filosofia , llengües... Aquests són coneixements bàsics i no queden obsolets [...] per a partir d'aquí, aprendre coses més pràctiques, més directament lligades a la vida professional.

Formació per a la Societat del Coneixement

El sistema educatiu s'està transformant profundament en un context caracteritzat per l'aparició de la societat de la informació. En aquesta societat, el conjunt dels processos es basa en una infraestructura que funciona sobre les tecnologies d'informació i comunicació de base microelectrònica.

² Els informes PISA 2000 i 2003 són molt explícits sobre les dificultats de l'alumnat del nostre país.

El flux constant entre el que es produeix com a coneixement, el que es processa com a informació i la manera en què això, al seu torn, repercuteix en més capacitat de coneixement i d'informació mitjançant l'impuls tecnològic de l'aplicació d'aquests coneixements, és la base de la riquesa, la productivitat... de la nostra societat.

La conseqüència més important per al sistema educatiu d'aquesta transformació és la necessitat de passar d'una informació estructurada essencialment entorn de la transmissió de coneixements a una formació encaminada a desenvolupar la capacitat *d'aprendre a aprendre* al llarg de tota la vida. En aquest context (el nostre context) la informació ja la tenim: és a la xarxa, a Internet i als programaris educatius amb CDs amb que ens dota el Departament d'Ensenyament –no oblidem, òbviament, el valor que encara tenen (i que duri) els llibres—. Només ens cal, doncs, buscar la informació que necessitem. Per tant, és fonamental, en primer terme, tenir la capacitat cultural i educativa per saber què es vol i, en segon terme, quina informació estricta cal per fer el que es vol. Dit d'una altra manera, per buscar informació s'ha de tenir una certa capacitat i, posteriorment, s'ha de saber combinar-la de manera que generi un coneixement específic i aplicat a aquelles feines que es vulguin desenvolupar.

L'objectiu final dins d'aquest àmbit és :

Capacitar les persones per a la innovació i la gestió dels coneixements en tots els camps de les ciències , la cultura i les tecnologies.

El desenvolupament de les capacitats implicades en saber transformar la informació en coneixement –que, d'altra banda, sempre han estat necessàries– ha de seguir vertebrant la pràctica educativa. Cal sumar-hi, tanmateix, les capacitats noves relatives a la lectura de la imatge que, juntament amb la lletra escrita, ha esdevingut una de les fonts d'informació més importants del món actual.

El treball entorn a la Societat del Coneixement ajuda a combatre l'analfabetisme científic, mediàtic i digital i a promoure l'interès per les noves orientacions

científiques, les darreres línies d'aplicació tecnològica i els darrers canvis esdevinguts en el camp del coneixement social.

Criteris:

- Garantir la igualtat d'oportunitats en l'accés a les noves tecnologies.

Propostes:

- Intensificar l'ús de les noves tecnologies en tots els nivells educatius com a instruments d'aprenentatge.
- Incentivar la creació de productes educatius multimedia tot posant en relació el capital educatiu, la iniciativa pública i privada i la tecnologia disponible.

D'altra banda, compartim el criteri que ens diu que s'ha de fonamentar un nou sistema educatiu que ens permeti canviar al llarg de la vida. Aquí la paraula clau seria *flexibilitat*. Però –i aquí ve el veritable problema– la flexibilitat total, sense cap criteri, porta a la confusió. Per tant, el repte, el gran repte, és construir personalitats flexibles alhora prou sòlides perquè no es desintegren en un món en procés continu de canvis. En aquest context, es fa necessari adquirir alguns valors que serveixen d'àncora.

Això ens porta a parlar sobre la formació en valors (tema que desenvoluparem en els apartats 2.4. i 2.5.)

Formació artística

(desenvolupar)

Sobre VALORS

La cooperació

No és difícil posar-se d'acord sobre valors de tipus universal, el difícil és aconseguir que els valors es desenvolupin en les personalitats i els sistemes escolars sense adoctrinaments.

Els valors es formen sobre la base de la percepció, l'activitat i l'experiència, és a dir, sobre el que veuen, fan i viuen els/les nens/es. Per això, els calen models al

seu entorn. L'escola pot ajudar, malgrat que no pot acceptar la responsabilitat plena en aquest camp. Els pares, òbviament, també comparteixen responsabilitat, malgrat la manca de temps que tenen.

En aquest sentit, el CEIP Pere IV considera que l'entorn esdevé fonamental i hem de remarcar que l'entorn del nostre alumnat no és un altre que la ciutat. És per això que el concepte de *Ciutat Educadora* l'assumim com un bàsic en la formació del nostre alumnat.

Els valors s'adquireixen en la pràctica viscuda: *la cooperació s'aprèn cooperant*, en el treball de classe, en el teu entorn immediat. No hi ha una altra manera. Podem reflexionar sobre els valors, però com no exerceixis pràctica en ells i hagis fet d'aquestes pràctiques, experiències, malauradament no es pot dir que t'has format en valors.

Hi ha mètodes didàctics que posen de manifest l'èxit basat en la cooperació entre alumnes. A continuació presentem el resum d'una recerca basada en analitzar el discurs que es generava entre dos alumnes en situació de *peer teaching* (un d'ells exercia el rol temporal de professor), és a dir, en situació de cooperació (Cerdán 1995).

Cualquier relación interpersonal puede ser eficaz y rica cuando está hábilmente consensuada por los implicados, aunque a partir del análisis del discurso hemos podido comprobar la fluidez interactiva, la riqueza del intercambio y el equilibrio emocional que se produce “entre iguales”, es decir, entre personas que comparten un mismo estatus –aunque representen, ocasionalmente, roles distintos. Este fenómeno se produce por la relajación emocional que, efectivamente, se vive estando con “un igual”, una persona que sabemos no nos puede evaluar o juzgar desde una trascendencia social. Leamos la transcripción de un pasaje de este tipo de discurso.

D'altra banda, entenem que la cooperació, entesa com a valor del qual tots en podem beneficiar, abasta tots els àmbits del centre, és a dir, implica les diferents relacions que s'estableixen entre tots els estaments escolars: el Professorat, l'alumnat, l'Associació de pares i mares, l'Equip Directiu, les famílies del centre, l'equip de monitoratge...

És el moment de parlar del que entenem per *equip*. Segons el sociòleg Goffman (1974, 1959/1993) un “**equip**” humà (si pretén ser eficaç, no només atenent als objectius de treball, sinó a la naturalesa de les relacions humanes que s'estableixen) s'ha de caracteritzar per ***un màxim de cooperació i un mínim d'oposició***. Aquí es destaca la importància de la “figuració”, és a dir, de tot allò que una persona intenta per tal que les seves accions no facin quedar malament a ningú, inclosa ella mateixa. En aquest marc, la persona és un “actor social” que representa el seu rol segons la situació i els interlocutors.

Aquesta perspectiva, sens dubte, pot beneficiar els resultats i el funcionament de les comissions conjuntes i les reunions formals i informals que caldrà mantenir per tal de generar un clima de participació i responsabilitat al centre.

La responsabilitat

La nostra comunitat ha de fer de la responsabilitat un valor central. La confluència de responsabilitat personal- d'una progressiva assumpció de responsabilitats en tots els ordres de la vida per part del nostre alumnat- amb una actitud de cooperació pensem que es la clau de futur de l'educació i per extensió de la nostra societat.

L'escola ha de fer visible aquest valor i en conseqüència ha d'actuar amb plena transparència, definint i publicant qui s'ocupa de què, personalitzant el servei, identificant responsables i responsabilitats. S'ha de donar a conèixer les responsabilitats de cada professor i treballador, definint tasques, horaris i persones, signant cartes i comunicacions.(Subirats:1992)

Els pares i les mares tenen un paper capdal com a responsables primers de l'educació dels infants.

La relació que estableixen amb l'escola, el grau d'implicació en el projecte- les responsabilitats concretes- en tasques d'organització d'activitats, representació en òrgans de govern és un camp obert a tothom i a tots els nivells possibles de responsabilitats i cooperació: les circumstàncies personals i de disponibilitat ens han de fer pensar que una relació oberta i una actitud positiva en les entrevistes amb el/la professor/a són ja d'una mostra de responsabilitat, i que el crear i

mantenir un clima de confiança i d'optimisme en un centre educatiu és la base de l'èxit d'un projecte, l'èxit d'unes famílies i uns professionals que comparteixen l'educació d'uns infants.

3. Objectius generals que es deriven dels cinc eixos educatius.

1. Capacitar al nostre alumnat per a la seva inserció eficaç en la societat del coneixement de forma que siguin capaços de ser protagonistes dels canvis, de les innovacions i de la gestió de la informació en tots els camps de les ciències, les arts i les tecnologies.

2. Aconseguir un aprenentatge sistemàtic, rigorós i eficaç en les àrees bàsiques instrumentals: matemàtiques i llengües. I a partir d'aquí l'accès a tots els camps del coneixement.

3. Educar al nostre alumnat en un ambient escolar, en el qual la cooperació entre les persones i els grups, sigui el valor central de convivència. Un model viscut i per tant un referent de la seva vida escolar i de la seva vida personal.

4. Formar al nostre alumnat en l'estima cap al medi urbà-local com ecosistema i com a territori de convivència i de participació, fomentant el seu coneixement i el seu ús responsable.

4. Conclusións finals

Compartim plenament dues idees del professor Subirats:

- La primera és que la millora de l'escola pública catalana no vindrà només determinada per un compromís institucional més gran o per més recursos disponibles (...) encara que tots dos resulten imprescindibles. La millora real i no circumstancial de cada escola vindrà especialment determinada pel compromís de tots els implicats en la mateixa, per *la il·lusió* i les ganes d'afavorir un millor funcionament i un millor rendiment de cada centre de professorat, alumnat, pares i altres protagonistes del sistema educatiu.

- La segona és que, finalment, el centre de responsabilitat de la comunitat educativa, aquells que en definitiva *defineixen* la qualitat del sistema no seran mai només els tècnics en pedagogia (...), els professors o els representant polítics, són els *usuaris directes* i indirectes del servei escolar els que hauran d'anar dient fins on encerta o s'equivoca el sistema públic d'ensenyament.

Bibliografia

ANÀLISI DEL CONTEXT

Arxiu històric del Poblenou

El districte [22@Ajuntament](#) de Barcelona.

22@ Poblenou dels contrastos. Quadern. EL País 9.12.2004

La ciutat de les fàbriques.

Districte de Sant Martí. Dades bàsiques. Ajuntament de Barcelona

TRETS D'IDENTITAT

L'educació en la societat de la informació

Ciutat i llibertat. La pedagogia de la llibertat a l'era d'Internet (conferències). CASTELLS, Manuel (2003). *Fòrum l'escola i la ciutat*. Diputació i Ajuntament de Barcelona .

Una administració al servei del comunitat educativa. Una escola al servei dels ciutadans.

SUBIRATS, Joan.(1992). *Temes de renovació pedagògica.*

Les finalitats educatives. Projecte Educatiu de Ciutat.Ajuntament de Barcelona (1999)

Departament d'Ensenyament. *Instruccions per al curs 2004-2005.*

Ajuntament de Barcelona (1999). *Projecte educatiu de ciutat.*

La imaginación y el arte en la infancia. VIGOTSKII, L.S Akal, Madrid, 1982

Aquest document va ser aprovat pel Consell Escolar de l'Escola Pere IV en sessió ordinària el dia 31 de gener de 2005.

L'escola es va inaugurar en mòduls provisionals el curs 2004-2005

Nova redacció i síntesi del PEC
Curs 2008-2009

Projecte educatiu

Qui som?

Un centre públic integrat en la xarxa de centres públics del Poblenou. Un centre al servei de la ciutadania, que té per nord oferir una educació de qualitat.

Una escola que treballa per tal d'oferir un servei educatiu coherent que integri tots els aspectes de la vida escolar: l'ensenyament, els serveis complementaris, les activitats, les instal·lacions, el clima educatiu i de relacions humanes.

Què volem fer?

Un centre educatiu que cooperi amb la nostra comunitat a afrontar els reptes educatius d'aquest segle a partir de dos eixos principals: la formació intel·lectual i la formació en valors.

Com ho volem fer?

Assumint el repte de fixar els objectius educatius, de cercar l'excel·lència i d'exercir en tot moment la nostra responsabilitat com a institució educativa.

Educant conjuntament amb la família, en la responsabilitat personal i col·lectiva, en el valor de l'esforç intel·lectual i en l'estima i la cooperació amb els altres. Creant, entre tots, una comunitat educativa cohesionada i acollidora.

Els nostres objectius:

- 1 Aconseguir que el nostre alumnat adquireixi una base instrument sòlida que els permeti accedir als diferents camps del coneixement mitjançant un *aprenentatge sistemàtic, rigorós i eficaç en les àrees bàsiques instrumentals: matemàtiques i llengües (català, castellà i anglès)*
2. Educar amb el suport de les noves tecnologies educatives sent l'escola clau en el procés de transformar el ràpid i fàcil accés a la informació en *coneixement*.
3. Formar l'alumnat com a ciutadans i ciutadanes compromesos a l'entorn on viuen. Educant-los en l'estima cap al *medi urbà-local* i la seva biodiversitat. Fomentant el seu coneixement com a territori de convivència i de participació.
4. Aplicar *metodologies diverses* segons les necessitats incorporant també l'experimentació i la recerca, el treball per projectes i les noves tecnologies.
5. Dotar el nostre alumnat d'una formació sensible *el món artístic*, incorporant un programa d'educació visual i plàstica, de música i dansa

Projectes en que participem:

Pla estratègic d'*autonomia* de centres educatius.

Pla experimental de llengües estrangeres: *anglès*

Agenda 21 Xarxa d'*escoles verdes* de BCN